

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Synergy Insurance s.r.o.**, se sídlem Václavské náměstí 834/17, Praha 1, zastoupené JUDr. Janem Zrckem, advokátem se sídlem Kodaňská 1441/46, Praha 10, proti žalované: **Česká národní banka**, se sídlem Na Příkopě 864/28, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí Bankovní rady České národní banky ze dne 11. 4. 2024, č. j. 2024/045106/CNB/110, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2025, č. j. 6 A 53/2024 - 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a předchozí řízení

[1] Příkazem ze dne 5. 5. 2022, č. j. 2022/46407/570 („příkaz ze dne 5. 5. 2022“), uznal žalovaný žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů („kontrolní řád“). Přestupku se žalobkyně dopustila tím, že v rozporu s § 10 odst. 2 ve spojení s § 8 písm. c) kontrolního řádu žalované v rámci kontroly neposkytla součinnost, neboť na výzvu nepředložila požadované doklady související s poskytnutím bezúročné půjčky na úhradu pojistného u zákazníků, jimž zprostředkovala pojistné smlouvy. Za uvedený přestupek uložila žalovaná žalobkyni pokutu 40 000 Kč.

[2] Žalovaná rozhodnutím ze dne 20. 2. 2024, č. j. 2024/24754/650 („prvostupňové rozhodnutí žalované“), podle § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád („správní řád“), zamítla žádost žalobkyně o obnovu řízení o přestupku (vedeného u žalované pod sp. zn. Sp/2022/189/573), které skončilo nabytím právní moci příkazu ze dne 5. 5. 2022. V záhlaví uvedeným rozhodnutím Bankovní rada České národní banky („Bankovní rada“) zamítla rozklad žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí žalované a toto rozhodnutí potvrdila.

[3] Žalobu proti rozhodnutí Bankovní rady Městský soud v Praze („městský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Úvodem zdůraznil, že při rozhodování o povolení obnovy řízení se nepřezkoumává zákonnost původního rozhodnutí. Posuzuje se otázka, zda vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které žalobkyně nemohla v původním řízení uplatnit, potažmo se původně provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a na základě toho lze dospět k jinému řešení otázky, která byla předmětem původního rozhodování.

[4] Žalobkyně spatřovala důvod obnovy v pozdějších tvrzeních žalované obsažených v písemnostech adresovaných společnosti straxovka.cz s.r.o. („straxovka.cz“), ve vyjádření žalované v rámci řízení vedeného u městského soudu pod sp. zn. 3 A 108/2023 a v bodu 30 prvostupňového rozhodnutí žalované. Z těchto tvrzení mělo plynout, že žalovaná u žalobkyně ve skutečnosti nevykonávala deklarovanou kontrolní činnost, pro kterou vyžadovala součinnost žalobkyně. Podle městského soudu však žalobkyně předložila pouze izolované útržky z různých písemností žalované vytržené z kontextu. Dezinterpretovala dohledové pravomoci správního orgánu a rozdílné kontroly provedené u odlišných subjektů.

[5] Předmětem kontroly u žalobkyně bylo mimo jiné dodržování právních předpisů v oblastech zprostředkování pojištění. Žalovaná v rámci kontroly vyzvala žalobkyni k předložení dokladů týkajících se poskytnutí bezúročné půjčky na pojistné, a to za účelem ověření způsobu úhrady pojistného v případě osmi zákazníků, kterým žalobkyně zprostředkovala pojistné smlouvy. Žalobkyně již v průběhu kontroly argumentovala tím, že žalovaná ke kontrole smluv o bezúročných půjčkách není legitimovaná. V příkazu ze dne 5. 5. 2022 žalovaná k této námitce uvedla, že kontrola požadovaných podkladů je nutná za účelem ověření úhrady pojistného ze strany zákazníka a vázaného zástupce žalobkyně. Městský soud souhlasil s žalovanou, že se jednalo o doklady související s dodržováním povinností žalobkyně v oblasti zprostředkování pojištění podle zákona č. 170/2018 Sb., o distribuci pojištění a zajištění. Vysvětlení v prvostupňovém rozhodnutí žalované, podle něhož úhrada pojistného a poskytování bezúročného úvěru na úhradu pojistného jsou „propojená témata“, podle městského soudu ob stojí. Na rozdíl od žalobkyně proto soud neshledal rozpor mezi žalobkyní odkazovanými vyjádřeními žalované a předmětem kontroly, jak byl vymezen mimo jiné v oznámení o zahájení kontroly ze dne 20. 12. 2021, č. j. 2021/124915/CNB/656.

[6] Městský soud proto konstatoval, že dokumenty předložené žalobkyní neobsahují žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy existující v původním řízení, které by odůvodňovaly jiné než původní rozhodnutí ve věci žalobkyně. Doplnil, že námitky žalobkyně se *de facto* míjí s předmětem řízení. Netýkají se existence dříve neznámých skutečností nebo důkazů, které vyšly najevo po rozhodnutí ve věci. Naopak směřují do věci samé, tj. proti příkazu ze dne 5. 5. 2022. Takovou argumentaci však měla žalobkyně uplatnit v odporu proti příkazu. Ani zbývající žalobní námitky městský soud důvodnými neshledal.

pokračování

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[7] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podává kasační stížnost z důvodu, který podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Navrhuje napadený rozsudek městského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[8] Městský soud nesprávně posoudil otázku, zda ve věci vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Stěžovatelka předložila jako důvod obnovy řízení vyjádření žalované v řízení sp. zn. 3 A 108/2023 (vedeném městským soudem – pozn. soudu), sdělení žalované adresované společnosti straxovka.cz a tvrzení žalované v prvostupňovém rozhodnutí žalované (o obnově řízení). V uvedených písemnostech žalovaná mimo jiné uvedla, že předmětem kontroly u stěžovatelky bylo „nabízení úvěrů na pojistné“, respektive prověření možného porušení povinnosti jednat s odbornou péčí při poskytování pojistného z úvěrů, a že žalovaná se ve skutečnosti zajímala o jiný subjekt (společnost straxovka.cz). Městský soud chybně uzavřel, že uvedená tvrzení žalované jsou pouze izolované útržky a neobsahují nové skutečnosti nebo důkazy odůvodňující povolení obnovy.

[9] Novým důkazem ve smyslu § 100 správního řádu je jakýkoli důkazní prostředek, který účastník objektivně nemohl v původním řízení uplatnit. Předložená vyjádření žalované nemohla stěžovatelka v původním řízení uplatnit, neboť v té době neexistovala. Tato vyjádření přitom dokazují, že žalovaná vedla kontrolu mimo rámec svých oprávnění (ve skutečnosti se zaměřovala na poskytování spotřebitelského úvěru), ačkoli byla jako kontrolní orgán vázána předmětem kontroly vymezeným v pověření ke kontrole (kontrola úhrady pojistného). Uvedené nové důkazy tak mohly vést k jinému řešení v původním řízení řešené otázky, neboť při nezákonně rozšířené kontrole stěžovatelka neměla povinnost poskytnout požadovanou součinnost.

[10] Krom uvedeného městský soud pochybil rovněž v tom, že se v rámci hodnocení naplnění podmínek povolení obnovy zabýval meritem věci. Tím překročil rámec řízení o povolení obnovy, neboť jeho úkolem nebylo posoudit, zda žalovaná prováděla kontrolu oprávněně, ale zda předložené nové důkazy mohly odůvodňovat jiné řešení posuzované otázky.

[11] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhla kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout. Stěžovatelka se snaží z náhodně shromážděných dokumentů adresovaných různým osobám násilně konstruovat rozpory, které mají dokládat absenci kontrolní pravomoci žalované. Samotná tvrzení, jež stěžovatelka vytrhává z kontextu, však nejsou v rozporu. Ze sdělení adresovaného společnosti straxovka.cz pak nelze nic dovozovat ve vztahu ke stěžovatelce. Důkazem odůvodňujícím obnovu pak přirozeně nemůže být prvostupňové rozhodnutí žalované o žádosti o povolení obnovy. Stěžovatelka rovněž pomíjí, že důkazy slouží k objasnění skutkového stavu věci. Dokazovanou skutečností v původním řízení tak mohlo být pouze to, zda stěžovatelka poskytla či neposkytla žalované součinnost. Stěžovatelka přitom nijak nepopírá, že součinnost neposkytla. Pokud stěžovatelka žalované vytýká nezákonnost vynucování součinnosti z důvodu absence kontrolní pravomoci, mohlo by se jednat nanejvýš o vadu řízení. K nápravě takových vad však institut obnovy řízení neslouží. Vedle toho i pokud by žalovaná přijala konstrukci, že listiny předložené stěžovatelkou představují důkazy obsahující tvrzené skutečnosti, jako

důvod obnovy řízení by je diskvalifikovala již skutečnost, že neexistovaly v době původního řízení.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[12] Kasační stížnost je přípustná. Stěžovatelka ji podává z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a Nejvyšší správní soud neshledal nedostatky podmínek řízení či jiné překážky, které by bránily dalšímu postupu a rozhodnutí ve věci. Napadený rozsudek proto přezkoumal v rozsahu a z důvodů vymezených v kasační stížnosti s přihlédnutím k případným vadám, které je povinen zkoumat z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[13] Kasační stížnost **není** důvodná.

[14] Stěžovatelka se v projednávané věci domáhá obnovení řízení o přestupku, které skončilo pravomocným příkazem ze dne 5. 5. 2022 („řízení o přestupku“), jímž žalovaná stěžovatelku shledala vinnou z přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. Stěžovatelka namítá, že městský soud nesprávně posoudil otázku, zda ve věci vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy odůvodňující povolení obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Takovými skutečnostmi či důkazy mají být vyjádření žalované týkající se skutečného předmětu kontroly u stěžovatelky, v jejímž rámci stěžovatelka neposkytla součinnost, za což byla postižena v přestupkovém řízení. Žalovaná tato vyjádření uvedla v určitých dokumentech vydaných v jiných řízeních, a to v době po pravomocném skončení řízení o přestupku.

[15] Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.*

[16] Povahou institutu obnovy řízení podle úpravy správního řádu se již NSS opakovaně zabýval mimo jiné v rozhodnutích citovaných městským soudem v napadeném rozsudku (body 29 a 30). Ať již jako mimořádný opravný prostředek, nebo dozorčí prostředek, obnova řízení slouží [až na specifický případ v § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu] „k odstranění nedostatků ve zjištění skutkového stavu, které byly způsobeny tím, že nebyly známy všechny skutečnosti a důkazy nutné pro náležité posouzení věci. Při uplatnění tohoto důvodu obnovy řízení je tedy nutné označit skutečnosti a důkazy, které existovaly již v době původního správního řízení, avšak byly správním orgánům neznámé, a které by vedly k takovému zjištění stavu věci, jež by vzbudilo pochybnost o správnosti pravomocného rozhodnutí.“ (rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009 - 74).

[17] Jak Nejvyšší správní soud ověřil ze správního spisu, stěžovatelka byla příkazem ze dne 5. 5. 2022 postižena za jednání spočívající v tom, že v rámci kontroly vedené pod sp. zn. S-Sp-2021/00035/CNB/656 do dne 21. 3. 2022 nepředložila žalované u osmi zákazníků, kterým zprostředkovala pojistné smlouvy, doklady související s poskytnutím bezúročné půjčky na úhradu pojistného požadované ve výzvě k poskytnutí podkladů ze dne 14. 2. 2022 a v téže výzvě ze dne 25. 2. 2022.

[18] Žádost o obnovu řízení ze dne 18. 12. 2023 stěžovatelka odůvodnila poukazem na dokument „Sdělení a opakovaná výzva k odstranění klamavých informací“, jež žalovaná zaslala v jiném řízení společnosti straxovka.cz. Z něj mělo vyplývat, že žalovaná v případě

pokračování

společnosti straxovka.cz, a tudíž stejně tak v případě stěžovatelky, v průběhu času rozporně odůvodňuje požadavek na předložení kontrolovaných dokumentů. Ve skutečnosti tedy dle stěžovatelky neprováděla kontrolní činnost, jejímuž výkonu měla neposkytnutím součinnosti stěžovatelka bránit. Důvody obnovy posléze v řízení o rozkladu stěžovatelka doplnila o vyjádření žalované v řízení vedeném městským soudem pod sp. zn. 3 A 108/2023 (kde jako žalobkyně vystupovala společnost straxovka.cz). V něm žalovaná uvedla, že cílem kontroly společnosti straxovka.cz bylo prošetření nabízení úvěrů. Konečně stěžovatelka poukázala na bod 30 prvostupňového rozhodnutí žalované. V něm žalovaná uvedla, že cílem výzvy stěžovatelce k poskytnutí podkladů v kontrolním řízení bylo prověřit, zda financováním pojistného z úvěrů poskytovaných zákazníkům nebyla porušena povinnost jednat s odbornou péčí podle zákona o distribuci pojištění a zajištění.

[19] NSS souhlasí s městským soudem i s žalovanou, že tyto stěžovatelkou předložené výňatky z písemností žalované nezakládají důvod pro povolení obnovy řízení o přestupku. V první řadě se nejedná o dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které *existovaly v době původního řízení*. Stěžovatelka sama v kasační stížnosti přiznává, že dokumenty obsahující inkriminovaná tvrzení žalované vznikly až v době po pravomocném skončení řízení o přestupku. Již tato okolnost je dostatečná pro závěr, že městský soud při posouzení rozhodné právní otázky nepochybil.

[20] Nad rámec toho NSS konstatuje, že tvrzení žalované, která prezentuje stěžovatelka, neobsahují žádné skutečnosti relevantní z hlediska otázky viny či trestu stěžovatelky za přestupek podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. Skutek, za který byla stěžovatelka příkazem ze dne 5. 5. 2022 postižena, spočíval v nepředložení požadovaných dokumentů na výzvu žalované v rámci kontroly. Stěžovatelka nezpochybňuje, že se skutek stal tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí (bod [17] výše). Má za to, že za uvedené jednání nemá být odpovědná, protože žalovaná překročila předmět kontroly vymezený v citovaném oznámení o zahájení kontroly ze dne 20. 12. 2021.

[21] Otázku, zda žalovaná výzvami k předložení podkladů (týkajících se poskytnutí bezúročných půjček na úhradu pojistného) ze dne 14. 2. 2022 a ze dne 25. 2. 2022 předmět kontroly překročila, však bylo možno jednoznačně zodpovědět v rámci řízení o přestupku. Předmět kontroly žalovaná konkrétním způsobem vymezila v oznámení o zahájení kontroly. Otázku, zda tento předmět překročila, je nutno zodpovědět s ohledem na obsah (předmět a odůvodnění) uvedených výzev k předložení podkladů. V tomto ohledu si lze stěží představit nové skutečnosti, které v době řízení o přestupku nebyly známy a měly by vliv na její posouzení. Nejvyššímu správnímu soudu proto není zřejmé, jaký vliv v tomto směru mají mít tvrzení žalované vyslovená v pozdějších dokumentech, která se nadto vztahují k jiným řízením než ke kontrole prováděné u stěžovatelky. Ani za předpokladu, že by dokumenty obsahující stěžovatelkou odkazovaná vyjádření žalované existovaly již v době původního řízení, by se proto nejednalo o žádné nové skutečnosti nebo důkazy, které by mohly vést k jinému než původnímu rozhodnutí ve věci.

[22] A konečně sama otázka, zda žalovaná výzvami k předložení požadovaných podkladů týkajících se bezúročných půjček překročila předmět kontroly, je otázkou právní, nikoli skutkovou. Stěžovatelka se proto ve skutečnosti žádostí o povolení obnovy řízení domáhá odstranění případné nezákonnosti příkazu ze dne 5. 5. 2022, jež by mohla z případného překročení předmětu kontroly vyplynout. Jak ovšem přílehavě uvedla žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti, k přezkumu právních vad obnova řízení neslouží. Bylo rozhodnutím stěžovatelky nepodat proti příkazu ze dne 5. 5. 2022 odpor, následkem čehož se stěžovatelka

připravila o možnost namítat případnou nezákonnost výzev k doložení požadovaných podkladů ve standardním řízení o přestupku. Svého cíle se nyní stěžovatelka snaží dosáhnout prostředky, které k tomu zjevně neslouží.

IV. Závěr a náklady řízení

[23] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[24] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto rozsudku). Žalované, která byla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, poté žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly. NSS jí proto náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. září 2025

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu